

Xulio Rodríguez Bermúdez, membro da Executiva do SLG e da Cámara Agraria de Lugo

Con pouco máis de vinte anos, Xulio Rodríguez Bermúdez deixouse levar pola chamada do terrón e abandonou a súa teima nas incertas saídas laborais que lle daban os seus estudos de Electrónica e Imaxe. Daquela corría o ano 1993, que foi cando retornou a San Pedro, en Mondoñedo, onde formou unha sociedade agraria xunto ao seu pai -militante das Comisións Labregas dende vello- e un irmán. Hoxe, ademais de traballar 3.500 metros de horta baixo plástico e catro hectáreas descubertas, é vocal da Cámara Agraria de Lugo e membro da nova Comisión Executiva do SLG.

“A clave para cambiar as cousas non está só en nós; está tamén nos consumidores”

■ **¿Que tal está funcionando a Executiva nestes primeiros meses de andadura?**

Antes de que existise a Executiva do SLG había un certo distanciamento entre os traballadores do sindicato e os propios labregos. A Executiva foi unha boa aposta para xuntar esforzos e traballar máis en conxunto.

■ **¿Ocupou o sector hortícola un lugar destacado nas xuntanzas?**

A horta é aínda un sector emerxente na Executiva, e adoitase a falar máis do vacún, en parte tamén porque este sector ten unha problemática continua que ás veces acapara as reunións. En canto á horta, estanse facendo varias cousas, coma o mercado celebrado en Santiago, no mes de setembro, no seo dos actos contra a Organización Mundial do Comercio; ou a posta en marcha do sector da agricultura ecolóxica.

Temos falado na Executiva de repetir a experiencia de venda directa que se fixo en Compostela: xuntarnos unha vez ao ano nunha feira para achegarlle á xente os nosos produtos e a nosa realidade e problemáticas.

■ **¿Cales son os principais problemas aos que vos enfrontades as explotacións de horta na Galiza?**

Para empezar, a falla dun poder político e dun goberno que de verdade aposte por nós, que teña fe e confianza no futuro dos labregos e labregas de Galiza.

Actualmente persiste unha situación moi difícil: teñen bloqueadas parte das subvencións, as cámaras agrarias non funcionan por falta de orzamentos e de vontade para poñelas a andar, as concentracións parcelarias están sen rematar ou sen facer, non temos un plan de ordenamento forestal, etcétera. Os problemas son moitos, pero penso que o principal é que non haxa unha aposta de fu-

Xulio Rodríguez Bermúdez forma parte dunha sociedade hortícola no municipio de Mondoñedo

turo pola agricultura.

■ **¿Cales son as principais liñas de traballo do SLG no sector hortícola?**

A parte do que estabamos a facer na executiva, celebrouse recentemente un Congreso de Agricultura Ecolóxica en Monforte. Dende o SLG, traballamos para poder chegar máis directamente a consumidores e consumidoras, potenciando a venda directa fronte á acción dos intermediarios.

Tamén hai un traballo importante para concienciar á xente de que é preferíbel dimensionar as explotacións ao traballo real que se pode facer, e non orientalas para convertelas en grandes empresas de alta produción; apostar por temas como a venda directa prescindindo de intermediarios: vender menos, pero vender mellor.

■ **Na liña desta perspectiva, ¿ten grande importancia a xente que consume?**

A clave para cambiar as cousas non só está en nós, labregos e labregas; tamén está nos consumidores. É fundamental que haxa uns consumidores concienciados que de verdade demanden un produto san, labrego, que se diferencie por calidade e sabor con respecto aos que veñen de fóra, e que apoie directamente á economía local; consumidores que recoñezan a nosa profesión e oficio.

“Non ten sentido que Galiza teña catro cámaras agrarias”

■ **Ademais de membro da executiva do SLG, e vocal da Cámara Agraria de Lugo. ¿Que pensa destes organismos?**

Meu pai xa formara parte da Cámara Agraria Local, a comezos dos oitenta. Daquela, ás cámaras agrarias xa eran un organismo anacrónico que proviña do franquismo, e agora seguen a selo. Non ten sentido que Galiza teña catro cámaras agrarias; o lóxico sería que existise un só organismo, coma o Consello Agrario Galego que defende o SLG. É absurdo que en cada provincia haxa unha cámara agraria, co gasto que iso supón, para debater e tratar os mesmos temas. Ademais, non están funcionando, pois non están dotadas nin de medios ni de orzamentos.

■ **Vostede formou unha sociedade agraria co seu pai e o seu irmán. ¿Considera que é importante o asociacionismo**

na actividade agraria?

Si que é importante. Nós formamos parte dunha asociación que xa leva unha década funcionando: Hortamariña. Esa experiencia demostroume que é fundamental estar unidos. En primeiro lugar, é importante estar xuntos para reunirmos, compartir os nosos problemas, animarnos, formar camaradería, intercambiar experiencias, sentimentos, ideas, fracasos, opinións.

No plano profesional, estamos comercializando os nosos produtos coa marca Hortamariña. Despois, cada membro da asociación ten liberdade para vender como queira. Ademais, mercamos subministracións e insumos conxuntamente e organizamos tódolos anos cursos formativos.

A experiencia debería ir máis alá, cun sistema de venda en conxunto, pero ese será un seguinte paso a dar.

“Se non estamos unidos, os gobernos non apostarán pola agricultura”

■ **É vostede un labrego novo. ¿Animaría á xente moza a ficar no agro?**

Eu si, eu ánimoos. De feito é unha das miñas facetas no entorno que vivo, xa que procuro animar á xente a que quede na terra.

Iso si, tamén lles digo que a situación é difícil. Eu son optimista, e creo que temos futuro. Se cadra, a agricultura non é unha profesión que che vaia remunerar como outras, se a miramos só dende o punto de vista económico. O que pasa que a agricultura é, ademais, un xeito de vida que che permite estar en contacto coa natureza, un traballo moi creativo. Temos intres difíciles, con atrancos, pero no día a día es feliz.

■ **¿Pensa que é importante que esta xente nova que se incorpora á actividade agraria participe nunha organización coma o SLG?**

Si que é importante. Cómpre estar ao día, xa que a agricultura está cambiando a nivel europeo e mundial, e estanse facendo leis e reformas fóra de Galiza que nos afectan profundamente.

No SLG hai xente nova, non tan nova, e veteranos, xentes de diversos sectores pero que temos unhas inquietudes en común, que queremos vivir no campo e do campo, que pensamos que ten futuro, e que sabemos que é necesario estar unidos, facer unha piña para conseguir cousas e para trocar determinadas posturas dos gobernos.

Está claro que se non estamos unidos, os gobernos non apostarán pola agricultura. Ata o de agora, os cambios positivos en materia agrícola debéronse a o traballo de organizacións coma o SLG, e á unión da xente.